

ת"פ 57589/03/14 - מדינת ישראל נגד אמגד אדקידק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57589-03-14 מדינת ישראל נ' אדקידק(עציר)
ת"פ 61723-01-15 מדינת ישראל נ' אדקידק(עציר)
ת"פ 59570-11-14 מדינת ישראל נ' אדקידק(עציר)
ת"פ 53056-11-14 מדינת ישראל נ' אדקידק(עציר)
ת"פ 28543-11-14 מדינת ישראל נ' אדקידק(אסיר)
ת"פ 164-11-14 מדינת ישראל נ' אדקידק(עציר)
ת"פ 56825-06-14 מדינת ישראל נ' אדקידק

בפני כבוד השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

נגד

אמגד אדקידק (עצור עד תום ההליכים)

גזר דין

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשורה של עבירות שהוגשו נגדו ב-7 כתבי אישום שונים, עיקרם עבירות רכוש.

להלן פירוט התיקים:

ת"פ 28543-11-14 - הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילית, בכך שביום 3/9/13 בסמוך לשעה 21:00 ברחוב מדבר סיני 8 בירושלים נכנס לנכס בכדי לעבור עבירה, בכדי לגנוב אופניים שהיו במקום. הנאשם נתפס בכך על ידי בעליו של הבית בעת שניסה לצאת מהמקום.

ת"פ 57589-03-14 - הנאשם הורשע בעבירת גניבה בכך שביום 7/1/14 סמוך לשעה 16:30 ברחוב שטראוס בירושלים נכנס לבניין מגורים, שם היו קשורים אופניים בשרשרת ברזל ונעולים במנעול. הנאשם שבר את המנעול גנב את האופניים ונמלט מהמקום ברכיבה על האופניים שגנב.

ת"פ 56825-06-14 - בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון גניבה, בכך שביום 3/4/13 סמוך לשעה 15:00

בכיר ספרא בירושלים, חתך באמצעות קאטר שרשרת באמצעותה נקשרו אופניים. מאבטח שהיה במקום מנע מהנאשם לגנוב את האופניים.

ת"פ 164-11-14 - באישום מס' 1 - הורשע הנאשם בעבירה של החזקת מכשירי פריצה בכך שביום 26/5/14 בשעה 02:30 ברחוב ירמיהו בירושלים, החזיק פלייר עם מתקן לחיתוך תייל היכול לשמש ככלי פריצה, ומסורית לחיתוך ברזל באורך 15.7 ס"מ היכולה לשמש ככלי פריצה, בין היתר לחיתוך מנעולי תליה.

באישום מס' 2 - הורשע הנאשם בעבירת ניסיון גניבה, בכך שביום 28/5/14 בשעה 21:50 ברחוב שמאי בירושלים, ניסה באמצעות מסורית לנסר שרשרת שבאמצעותה נקשרו האופניים. הנאשם נתפס בכך. בנסיבות המתוארות החזיק הנאשם פלייר עם מתקן לחיתוך תייל ומסורית לחיתוך ברזל באורך 15.6 ס"מ (הוראת החיקוק שעניינה החזקת מכשירי פריצה נמחקה אך עובדות כתב האישום, לא שונו-א.ח).

ת"פ 59570-11-14 - הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, בכך שביום 4/7/14 בשעה 19:30, מחוץ לשער שכם בירושלים רכב הנאשם על אופניים חשמליים ללא כיסא. הנאשם טען בפני שוטרים שנכחו במקום כי קיבל את האופניים מבעליהם, מעסיקו, שגם הניע אותם עבורו, אך לאחר ההתנעה, הוצא המפתח מהמתנע.

ת"פ 53056-11-14 - הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע ובעבירה של גניבה, בכך שביום 14/9/14 בין השעה 15:00 ל-17:30, התפרץ לבית מגורים ברחוב המלך ג'ורג' בירושלים, השייך לגב' אנה ברזין (להלן: "המתלוננת"). באותן נסיבות חלונות ודלת החצר האחורית היו סגורים אך לא נעולים. הנאשם נכנס לבית בדרך שאינה ידועה למאשימה, ונטל מתוכו מחשב נייד ומצלמה קטנה שהיתה מונחת עליו.

ת"פ 61723-01-15 - באישום מס' 1 - הורשע הנאשם בעבירת ניסיון התפרצות למקום מגורים, בכך שביום 30/10/14 בין השעות 08:00-19:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדירתו של מר עדין וינר (להלן: "המתלונן") ברחוב מאפו 6 בירושלים במטרה להתפרץ ולגנוב ממנו, ניגש אל חלון הבית, פתח את הרשת ודחף את התריס שבחלון.

באישום מס' 3 - הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים בכך שביום 21/10/14 הגיע הנאשם בשנית לביתו של המתלונן מאישום מס' 1, ניגש אל חלון הבית, חתך את רשת החלון, והרים אותה ואת התריס שבחלון. משהבחין כי בבית נמצאת אישה, עזב את המקום.

באישום מס' 4 - הורשע הנאשם בעבירה של החזקת מכשירי פריצה, בכך שביום 9/9/14 בשעה 20:30 יצא מבנין מגורים ברחוב החבצלת 17 כשבידו מגזרי ברזל. כאשר הבחין הנאשם בשוטרים שנכחו במקום השליך את מגזרי הברזל לעבר שיחים קרובים.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מתייחסת התביעה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם המונה 25 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ועבירות מין, בגין ריצה כ-20 שנות מאסר במצטבר.

בהתייחס לריבוי העבירות, לחומרתן ולהעדר המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם עותרת התביעה להשתת 62 חודשי מאסר וכן להפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים לריצוי במצטבר (ניתן בת"פ 11-02-27999).

מנגד, מציין הסנגור את נסיבות חייו האישיות הקשות (ראה בתסקיר) של הנאשם, היותו מכור לסמים וטוען כי מעשיו של הנאשם, מבלי להמעיט בחומרתם נמצאים ברף הנמוך של העבירות.

בהפנותו לפסיקה רלבנטית מבקש הסנגור לקבוע מתחם ענישה אחד לכל המקרים ולהשית על הנאשם 15 חודשי מאסר לכל היותר.

הנאשם הביע צער על מעשיו בפני בית המשפט, ציין כי הוא אב לילדים וכי לא יחזור על מעשיו.

דין

בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה, לשם כך יש להתחשב בערך החברתי הנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ת"פ 14-11-28543 עבירת הסגת גבול פלילית

הערך המוגן בעבירה של הסגת גבול פלילית הינו הגנה על קניינו, פרטיותו ושלומו של הפרט. בנסיבות שבפני, אני סבור כי מדובר בפגיעה קטנה יחסית בערך המוגן.

בחינת הפסיקה בעבירות הסגת גבול פלילית מעלה כי מעטים המקרים בהם הוגשו כתבי אישום בעבירה של הסגת גבול פלילית ללא עבירות רכוש נוספות.

במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כדלקמן:

בת"פ (אי') 13-04-57386 **מדינת ישראל נ' חדר אלחסוני** (ניתן ביום 7/7/14) קבע בית המשפט כי מתחם הענישה בגין עבירה אחת של הסגת גבול פלילית נע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט השית על הנאשם שם של"צ ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום אילת) 13-08-2660 **מדינת ישראל נ' אל טופחי** (ניתן ביום 10.6.2014) הורשע הנאשם על יסוד

הודאתו, בין היתר, בעבירה של הסגת גבול פלילית, בכך שנכנס לחצר בית מגורים והציץ אל חלון יחידת דיור במקום. נקבע מתחם ענישה לעבירה זו בלבדהחל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (אי') 1041/08 **מדינת ישראל נ' שירן פסו** הורשע הנאשם בעבירה אחת של הסגת גבול פלילית והושת עליו מאסר מותנה.

בת"פ (ק"ג) 46811-11-13 **מדינת ישראל נ' מסעוד ביטון** (ניתן ביום 12/3/14) הורשע הנאשם בביצועה של עבירת הסגת גבול ונדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי עבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום ירושלים) 2783/09 **מדינת ישראל נ' רסמי אבו חליל ואח'** (ניתן ביום 2/9/2010) אישר בית המשפט הסדר במסגרתו הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול והוטלו עליו 4 חודשי מאסר מותנה וקנס.

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה של הסגת גבול נע בין מאסר מותנה ל-3 חודשי מאסר.

ת"פ 57589-03-14 עבירת גניבה

בתיק זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נכנס לבנין מגורים, שם שבר את מנעול אופניים שהיו במקום ונמלט כשהוא רכוב על האופניים שגנב..

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור. שווי האופניים הגנובים אינו יודע.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בודדים.

בענין **מדיניות הענישה הנוהגת** אני מפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 7528/11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשמת נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. סך הכל נידונה הנאשמת ל-9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב מכשיר טלפון סלולארי. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות והוא נידון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

- ג. ברע"פ 4973/12 **אמואל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.
- ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כן שהנאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.
- ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), גזר בית משפט השלום 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, וכן הפעיל במצטבר מאסר המותנה בן 6 חודשים, בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשים.
- ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה, ל- 11 חודשים.
- ז. בת"פ (חי') **2987-11-02 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, ויחד עם הפעלת מאסר מותנה ל- 12 חודשים.
- ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות. הנאשם נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, סך הכל ל- 10.5 חודשי מאסר בפועל.
- ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים מכשירי טלפון סלולארי, ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עבר פלילי מכביד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.
- י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירה זו נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר.

ת"פ 56825-06-14 עבירת ניסיון גניבה

על פי עובדות כתב האישום בתיק זה, הנאשם הצטייד מראש עם מצבט [קאטר], חתך עימו שרשרת באמצעותה נקשרו האופניים והתכוון לגנוב אותם ולהימלט מן המקום. הנאשם לא השלים את ביצוע העבירה בזכות ערנותו של עובר אורח אשר שהפנה את תשומת לבו של מאבטח ששהה במקום.

לטעמי, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, כפי שפורט לעיל, יש לקבוע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר, שאפשר כי ירוצו בעבודות שירות.

ת"פ 164-11-14 עבירות החזקת מכשירי פריצה וניסיון גניבה

בתיק זה הורשע הנאשם בשני אישומים, כאשר על פי אישום מס' 1, החזיק הנאשם ברשותו פלייר ומסורית לחיתוך ברזל ועל פי אישום מס' 2, גנב אופניים.

החזקת מכשירי פריצה

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על קניינו, שלומו ובטחונו של הפרט.

עיון בפסיקה מעלה כי בגין ביצוע עבירה של החזקת מכשירי פריצה, כעבירה עצמאית ללא עבירות נלוות, נוטים בתי המשפט להטיל עונשים הכוללים מאסר מותנה, התחייבות וקנס:

בת"פ (ת"א) 40804-12-14 מדינת ישראל נ' ניסים אדרי (ניתן ביום 14/6/15), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת מכשירי פריצה והושתו עליו מאסר מותנה וקנס.

בת"פ (רמלה) 63206-12-13 מדינת ישראל נ' אמיר במברון (ניתן ביום 1/12/14), השית בית המשפט על נאשם (שבעת גזר הדין ריצה עונש מאסר) שהורשע בעבירה של החזקת כלי פריצה מאסר מותנה והתחייבות.

בת"פ (פ"ת) 12521-10-12 מדינת ישראל נ' חדאד (ניתן ביום 21/10/14), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת מכשירי פריצה והושתו עליו מאסר מותנה וקנס.

בת"פ (ק"ג) 30752-07-13 מדינת ישראל נ' ארטיום נ' אבשלום פרידמן (ניתן ביום 6/3/14), הורשע הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, אם כי לא מכביד, בעבירה של החזקת מכשירי פריצה ונדון למאסר מותנה והתחייבות.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל.

ניסיון גניבה

בנסיבות האירוע שבפני, בהם הגיע הנאשם מצויד בכלי פריצה וניסה לגנוב אופניים, כאשר נתפס בכף ולא השלים את

ביצוע העבירה, ובהתאם לכללי הבניית ענישה, לערכים המוגנים ולמדיניות הענישה הנוהגת, אליה התייחסתי בפירוט לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נשוא אישום מס' 2 בת"פ 164-11-14 נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר.

ת"פ 59570-11-14 החזקת נכס חשוד כגנוב

הערך המוגן בעבירה שעניינה החזקת נכס החשוד כגנוב הינו הגנה על קניינו שלומו ובטחונו של הפרט. במקרה שבפני מדובר באופניים חשמליים שערכם אינו מבוטל.

בחנית הפסיקה מעלה כי בתי המשפט נוטים להשית עונשים הנעים משל"צ והתחייבות ועד מאסר מותנה. (ת"פ 5861/09 מדינת ישראל נ' קאסם כלבובי (ניתן ביום 14/2/10); ת"פ 1994/08 מדינת ישראל נ' רמי קרינאוי (ניתן ביום 8/2/10); ת"פ 1515/06 מדינת ישראל נ' אמיל חסן (ניתן ביום 9/12/12).

ת"פ 53056-11-14 התפרצות למגורים בכוונה לגנוב ועבירת גניבה

במקרה שבפני **הערך החברתי המוגן** עבירה של התפרצות למקום מגורים הינו זכותו של אדם לשמירה על קניינו, פרטיותו ובטחונו האישי. במקרה שבפני, מדובר בפגיעה בינונית. הנאשם נכנס דרך דלת הכניסה, ללא גרימת נזק לרכוש, אך גנב מחשב נייד ומצלמה שהייתה מונחת עליו.

עבירת התפרצות בכוונה לגנוב, גם אם לא בוצעה גניבה, הינה עבירה מסוג פשע, הטומנת בחובה חומרה ומסוכנות שכן בעצם הכניסה לבית זר, קיים פוטנציאל למפגש אלים בין הפולש לבין דיירי הבית. יש ליתן את הדעת כי מעבר לפגיעה ברכוש וקיימת פגיעה בתחושת הביטחון, אוזלת היד ואף אימה המלווים את מי שגילה כי ביתו נפרץ. ואף למעלה מכך אם פגש בפורץ.

לענין הפגיעה בתחושת הביטחון במקרה של פריצה לביתו של אדם יפים דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל:**

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

אפנה עוד לדבריו של כב' השופט ח' מלצר באחת הפרשות שנדונו בבית המשפט העליון [ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.2008)]:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר.

דברים ברוח זו נקבעו בע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' סבח:

"בעת מתן גזר הדין אסור לבית המשפט להתעלם מעגמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בעטין של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ילדיהן המפוזרים לבדם בבית בעקבות החוויה הטראומטית שפקדה אותם או את שכניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטאלי. עבריינים אלה, שפוקדים לילה לילה דירה באותה סביבה, מטילים למעשה את חיתיתם על אזור שלם ומשליטים טרור בין תושביו. העונש המוטל בשל מעשים כאלה חייב לתת ביטוי גם להיבט זה, מה שלא ניתן לומר ביחס לעונש שהושת על המשיב במקרה דנן..."

על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות התפרצות לבתיים נפסק על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 10551/09 יורובסקי נגד מדינת ישראל:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתיים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם."

וברע"פ 1708/08 לוי נגד מדינת ישראל נפסק:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבתו הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא "לכד"

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התפרצות לבתיים מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים

ממושכים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ראו פסיקת בית המשפט העליון הקובעת באותם תיקים ענישה שאינה פחותה משנת מאסר, גם לגבי נאשם נעדר עבר פלילי (רע"פ 1068/13 יזמרו נ' מדינת ישראל; 6285/12 וקין נ' מדינת ישראל; רע"פ 2037/08 באזוב נ' מדינת ישראל; רע"פ 5494/10 חושיה נ' מדינת ישראל; רע"פ 547/08 טוקראס נ' מדינת ישראל)

במסגרת הנסיבות הקשורות לעבירה נתתי דעתי לנקודות הבאות:

- א. לא נטען קיומו של תכנון קודם לביצוע העבירה.
- ב. הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירה - אינו מתמצה רק בנזק הרכושי ולעיתים מסתיים אירוע פריצה באלומות פיזית ובפגיעות גופניות.
- ג. הנזק הממוני שנגרם מביצוע העבירה, גניבת מחשב נייד ומצלמה.

לאחר בחינת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור כי מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר.

ת"פ 61723-01-15 ניסיון התפרצות למקום מגורים (שתי עבירות) ועבירה של החזקת מכשירי פריצה

כתב האישום בת"פ 61723-01-15 מונה 3 אישומים:

באישום מס' 1 פתח הנאשם את רשת חלון ביתו של המתלונן ודחף את התריס שבחלון.

באישום מס' 3, חתך הנאשם את רשת חלון ביתו אותו מתלונן מאישום מס' 1, הרים את הרשת ואת תריס החלון, ומשהבחין באישה השוהה בבית, עזב את המקום.

באישום מס' 4, החזיק הנאשם ברשותו מגזרי ברזל, ומשהבחין בשוטרים, השליכם לעבר השיחים.

העבירות נשוא אישומים 1 ו-3 בוצעו בהפרש של מספר ימים כנגד אותו מתלונן, ויש לראות בעבירות אירוע אחד בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שאומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה (רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15); ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14); ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15)).

במסגרת הנסיבות הקשורות לעבירה נתתי דעתי גם במקרה זה לשיקולים הבאים:

א. לא נטען לקיומו של תכנון קודם לביצוע עבירות הפריצה.

ב. הנזק שהיה צפוי מביצוע עבירות הפריצה - אינו מתמצה רק בנזק הרכושי ולעיתים מסתיים אירוע פריצה בалиמות פיזית ובפגיעות גופניות.

ג. לא נגרם נזק ממוני מביצוע העבירות, משלא הושלם ביצוען.

לטעמי מתחם העונש ההולם לאישומים 1 ו-3 נע בין 6 ל-12.

ביחס לאישום מס' 4 שעניינו החזקת מכשירי פריצה אני מפנה למתחם שפורט לעיל וקובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם בן 49 שנה נשוי ואב ל-3 ילדים. טרם מעצרו התגורר בדירה שכורה במחנה הפליטים שועפאט. טרם מעצרו עד תום ההליכים, שהה הנאשם במעצר בית מלא בפיקוח רעייתי, בגין מעורבותו בביצוע עבירות רכוש (שצורפו בסופו של יום בהליך שבפני-א.ח).

שירות המבחן מציין בתסקיר כי הנאשם גדל בעזובה פיזית ורגשית, לא שולב במסגרת החינוך, שוטט ברחובות וקיים אורח חיים עברייני, הכולל שימוש באלכוהול וסמים ומעורבות בפלילים.

הנאשם דיווח כי מזה שנים אינו עובד, לדבריו עקב בעיות רפואיות.

ממידע המצוי ברשות שירות המבחן עולה כי בשנת 1999 הופנה הנאשם לפסיכיאטר המחוזי בתיק פלילי שהתנהל נגדו. הפסיכיאטר המחוזי חווה דעתו ולפיה הנאשם אינו סובל ממחלה נפשית אולם מבטא התנהגות אנטי סוציאלית.

מסיכום ועדת אבחון לפי חוק הסעד לטיפול במפגרים מחודש 12/1999, בעת שהותו של הנאשם במאסר בגין עבירות

עמוד 10

מין שביצע נקבע כי "בתחום הרגשי נפשי עלו עיוותי חשיבה. החוויה הרגשית עוצמתית ואלימה. נראה כי סובל מהפרעת אישיות עם ליקויים הנובעים משימוש באלכוהול וסמים במשך שנים רבות.

הנאשם בעל עבר פלילי מכביד הכולל 26 הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, בריחה ממשמורת, עבירות אלימות, עבירות סמים ועבירות מין. בגין עבירות אלו ריצה במצטבר מעל 22 שנות מאסר.

כנגד הנאשם עומד מאסר מותנה בן 8 חודשים להפעלה בתיקים שבפני (גזר דין מיום 24/10/11 שניתן בת"פ 27999-02-11).

ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול לאורך השנים נכשלו בשל חוסר יכולת של הנאשם ליטול אחריות על מצבו.

בשל מורכבות מצבו של הנאשם, לרבות התמכרותו ארוכת השנים לסמים, אישיותו הדלה וקשייו לייצב את מצבו על רקע ניהול אורח חיים שולי, מחוות שירות המבחן דעתו לפיה הנאשם אינו מודע לקשייו, והינו חסר מוטיבציה לעריכת שינוי.

בשל האמור לעיל נמנע שירות המבחן מליתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

עוד אציין נוכח עברו המכביד של הנאשם אין אפשרות לגזור עליו עונשים המצויים בתחתית מתחמי הענישה הנוהגים.

בנסיבות העניין, בהעדר הליך שיקומי ונוכח עברו הפלילי המכביד, ריבוי העבירות וחומרתן והרושם כי הנאשם אינו לומד לקח ואף אינו מוכן לקבל סיוע מגורם מקצועי, לרבות בבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 24 חודשי מאסר בפועל אשר חישובם יחל מיום מעצרו של הנאשם.
2. מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שמונה חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת"פ 27999-02-11 ביום 24.10.11, עונש המאסר ירוצה באופן ש 6 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהושת על הנאשם בסעיף 1, נחודשיים יחפפו עונש זה.
- בסה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר, שיחושבו מיום מעצרו של הנאשם ובקיזוז כל ימי המעצר בכל התיקים שבפני.
3. שמונה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש מסוג פשע.
4. ארבעה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש מסוג עוון.

4. שב"ס יראה אם ניתן לשלב את הנאשם בתכנית שיקומית במהלך שהותו בכלא על מנת לשלבו בשוק העבודה עם שחרורו.

ניתן היום, 15 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.